ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 15. júna 2010 *

Vo veci T-177/07,

Mediaset SpA, so sídlom v Miláne (Taliansko), v zastúpení: K. Adamantopoulos, G. Rossi, E. Petritsi a A. Nucara, advokáti, D. O'Keeffe a P. Boyle, solicitors,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Martenczuk, G. Conte a E. Righini, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporuje:

Sky Italia Srl, so sídlom v Ríme (Taliansko), v zastúpení: pôvodne F. E. González Díaz a D. Gerard, neskôr F. E. González Díaz, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2007/374/ES z 24. januára 2007 o štátnej pomoci C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), ktorú Talianska republika poskytla prostredníctvom príspevku na nákup digitálnych dekodérov (Ú. v. EÚ L 147, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. júna 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Článok 4 ods. 1 legge nº 350 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004) (zákon č. 350 o ustanoveniach týkajúcich sa tvorby ročného a viacročného štátneho rozpočtu, ďalej len „zákon o štátnom rozpočte na rok 2004“) z 24. decembra 2003 stanovoval:

„V roku 2004 sa každému užívateľovi vysielacej služby, ktorý si v príslušnom roku splnil povinnosti týkajúce sa zaplatenia predplatného a ktorý si kúpi alebo prenajme vhodné zariadenie na príjem voľne vysielaných televíznych signálov digitálnou pozemnou technológiou (T-DVB/C-DVB) a následnú interaktivitu, bez nákladov pre užívateľa a pre poskytovateľa obsahov, priznáva nárok na štátny príspevok vo výške 150 eur. Príspevky sa poskytnú v celkovom rozsahu 110 miliónov eur.“

2 Článok 1 ods. 211 legge nº 311 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2005) (zákon č. 311 o ustanoveniach týkajúcich sa tvorby ročného a viacročného štátneho rozpočtu, ďalej len „zákon o štátnom rozpočte na rok 2005“) z 30. decembra 2004 uvádzal opätovné financovanie predmetného opatrenia v rovnakom rozsahu celkových nákladov 110 miliónov eur, avšak príspevok na dekodér sa znížil na 70 eur.

3 Tento systém už od 1. decembra 2005 neplatí.

4 Proces digitalizácie televíznych signálov v Taliansku začal prostredníctvom legge nº 66 – Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 23 gennaio 2001, nº 5, recante disposizioni urgenti per il differimento di termini in materia di trasmissioni radiotelevisive analogiche e digitali, nonché per il risanamento di impianti radiotelevisivi z 20. marca 2001, v ktorom sa stanovovalo, že prechod na digitálnu technológiu by sa mal ukončiť a analógové vysielanie by sa malo zastaviť do decembra 2006. V tejto súvislosti článok 2a bod 5 uvedeného zákona uvádza:

„Televízne vysielania programov a multimediálnych služieb pozemnou frekvenciou musia byť do konca roku 2006 vysielané výlučne digitálnou technológiou."

5 Predpokladaný dátum ukončenia analógového vysielania bol následne dvakrát predĺžený, po prvýkrát do roku 2008, po druhýkrát až do 30. novembra 2012.

6 Dňa 11. mája 2004 predložila Centro Europa 7 Srl Komisii Európskych spoločenstiev sťažnosť proti pomoci udeľovanej Talianskou republikou podľa článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte na rok 2004 na nákup určitých pozemných digitálnych dekodérov. Listom z 10. februára 2005 Centro Europa 7 poskytla Komisii ostatné informácie a uviedla, že talianska vláda predpokladala opätovné financovanie predmetného opatrenia v článku 1 ods. 211 zákona o štátnom rozpočte na rok 2005.

7 Sky Italia Srl 3. mája 2005 tiež predložila sťažnosť proti tým istým ustanoveniam zákona o štátnom rozpočte na rok 2004 a zákona o štátnom rozpočte na rok 2005.

8 Listom datovaným z 21. decembra 2005 Komisia oznámila Talianskej republike svoje rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania, uvedené v článku 88 ods. 2 ES (Ú. v. EÚ C 118, 2006, s. 10, ďalej len „rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania"), týkajúce sa článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte na rok 2004 a článku 1 ods. 211 zákona o štátnom rozpočte na rok 2005 (ďalej len „predmetné opatrenie"). V tomto rozhodnutí Komisia vyzvala dotknuté osoby, aby predložili svoje pripomienky k uvedenému opatreniu.

9 Dňa 24. januára 2007 Komisia prijala rozhodnutie 2007/374/ES o štátnej pomoci C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), ktorú Talianska republika poskytla prostredníctvom príspevku na nákup digitálnych dekodérov (Ú. v. EÚ L 147, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie").

10 Komisia na úvod uviedla, že predmetné opatrenie v rozsahu, v akom stanovuje udelenie príspevku na nákup niektorých pozemných digitálnych dekodérov v priebehu rokov 2004 a 2005 Talianskou republikou, predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES v prospech digitálnych pozemných vysielateľov, ktorí ponúkajú služby platenej televízie, najmä služby „pay per view", ako aj prevádzkovateľov káblových sietí poskytujúcich služby platenej digitálnej televízie.

11 V nadväznosti na to Komisia zastávala názor, že na predmetné opatrenie nie je uplatniteľná žiadna z výnimiek uvedených v článku 87 ods. 3 ES. Vylúčila najmä možnosť uplatňovať výnimku uvedenú v článku 87 ods. 3 písm. c) ES, keďže hoci prechod z analógového televízneho vysielania na digitálne televízne vysielanie predstavoval cieľ spoločného záujmu, predmetné opatrenie nebolo primerané sledovaniu tohto cieľa a nemohlo zabrániť zbytočným narušeniam hospodárskej súťaže. Tento záver bol založený najmä na skutočnosti, že predmetné opatrenie nebolo technologicky neutrálne, keďže sa neuplatňovalo na satelitné digitálne dekodéry. Komisia však zastávala názor, že pokiaľ by aj predmetné opatrenie bolo považované za pomoc výrobcom dekodérov, mohla by sa na neho vzťahovať výnimka uvedená v článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Na jednej strane totiž podporovalo technologický rozvoj vo forme výkonnejších dekodérov, vybavených štandardmi, ktoré sú dostupné pre všetkých výrobcov, na strane druhej všetci výrobcovia ponúkajúci tento typ dekodérov, vrátane výrobcov v iných členských štátoch, by mohli získať financovanie, nakoniec podnietenie

dopytu po dekodéroch v dôsledku predmetného opatrenia bolo samo osebe dokonca nevyhnutným následkom akejkoľvek verejnej politiky v prospech digitalizácie, aj najneutrálnejšej z technologického hľadiska.

12 Preto Komisia nariadila vrátenie príspevkov vyplatených na základe uplatnenia predmetného opatrenia, ktoré boli vyhlásené za nezlučiteľné so spoločným trhom a boli udelené protiprávne. Na tento účel Komisia uviedla určité údaje týkajúce sa spôsobu výpočtu výšky príspevkov.

13 Výroková časť napadnutého rozhodnutia znie takto:

„Článok 1

Schéma pomoci, ktorú Talianska republika neoprávnene poskytla v prospech digitálnych pozemných vysielateľov, ktorí poskytujú služby platenej televízie a káblových prevádzkovateľov platenej televízie, predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Článok 2

1. Talianska republika prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby príjemcovia vrátili pomoc uvedenú v článku 1.

2. Vrátenie sa uskutoční bezodkladne a v súlade s postupmi uvedenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch pod podmienkou, že umožňujú okamžité a účinné vykonanie tohto rozhodnutia. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, zahŕňajú úroky za obdobie od dátumu, ku ktorému bola pomoc daná príjemcovi k dispozícii, po dátum jej vrátenia.

3. Úroky, ktoré sa majú vrátiť na základe odseku 2, sa vypočítajú v súlade s postupom uvedeným v článkoch 9 a 11 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] [Ú. v. EÚ L 140, s. 1].

Článok 3

Talianska republika bude do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia informovať Komisiu o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím. Tieto informácie oznámi prostredníctvom dotazníka uvedeného v prílohe tohto rozhodnutia.

Talianska republika predloží v lehote uvedenej v prvom odseku dokumenty potrebné na dokázanie, že sa začal postup vrátenia neoprávnenej a nezlučiteľnej pomoci.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.“

14 Rozhodnutím K(2006) 6630 v konečnom znení z 24. januára 2007 Komisia vyhlásila za zlučiteľné so spoločným trhom príspevky udelené Talianskou republikou podľa legge nº 266 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2006) (zákon č. 266 o ustanoveniach týkajúcich sa tvorby ročného a viacročného štátneho rozpočtu, ďalej len „zákon o štátnom rozpočte na rok 2006“) z 23. decembra 2005, na nákup digitálnych dekodérov s otvoreným štandardom pre aplikačné programové rozhranie v roku 2006 (ďalej len „rozhodnutie týkajúce sa roku 2006“). Na rozdiel od napadnutého rozhodnutia príspevky uvádzané v rozhodnutí týkajúcom sa roku 2006 boli považované za „technologicky neutrálne“, keďže môžu byť udelené na dekodéry všetkých digitálnych platforiem (pozemné, káblové a satelitné), pokiaľ sú interaktívne a interoperabilné, teda ak ide o „otvorené“ dekodéry, na rozdiel od takzvaných „vlastníckych“.

Konanie a návrhy účastníkov konania

15 Žalobkyňa, Mediaset SpA, návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. mája 2007 podala žalobu proti napadnutému rozhodnutiu.

16 Podaním zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 5. septembra 2007 Sky Italia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Komisie. Uznesením z 10. januára 2008 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu.

17 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

18 Komisia, podporovaná zo strany Sky Italia, navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

O prípustnosti prílohy A.8 žaloby

Tvrdenia účastníkov konania

19 Komisia podporovaná zo strany Sky Italia zastáva názor, že príloha A.8 žaloby označená ako „Taliansky sektor rádiového vysielania: krátke zhrnutie historického, legislatívneho kontextu a trhu“ (ďalej len „príloha A.8“), ako aj akýkoľvek odkaz na túto prílohu musia byť vyhlásené za neprípustné a že jej obsah by Všeobecný súd nemal zohľadniť. Príloha A.8 totiž obsahuje viacero skutkových a právnych tvrdení a pripomienok, ktoré sa neuvádzajú v žalobe. Preto uvedená príloha a odkazy na ňu v žalobe odporujú povinnosti uvedenej v článku 21 ods. 1 Štatútu Súdneho dvora, ako aj v článku 44 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, podľa ktorého samotná žaloba musí uvádzať predmet konania a uvádzané žalobné dôvody.

20 Žalobkyňa poznamenáva, že všetky žalobné dôvody uvádzané na podporu jej žaloby sú v žalobe uvedené, z čoho vyplýva, že námietka založená na neprípustnosti prílohy A.8 a odkazov na uvedenú prílohu, tak ako ju uvádza Komisia, je irelevantná a nedôvodná.

Posúdenie Všeobecným súdom

21 Na úvod Všeobecný súd poznamenáva, že v žalobe sa uvádza päť odkazov na prílohu A.8, a to na jednej strane v bodoch 11 a 109 a na druhej strane v poznámkach pod čiarou na stranách 57, 94 a 115.

22 Pokiaľ ide o prvý prípad v bode 11 žaloby, treba poznamenať, že figuruje v bode, ktorý uvádza druhú časť „Skutkový kontext", ktorá predchádza tretej časti „Dôvody zrušenia". Tento odkaz na prílohu A.8 má za cieľ umožniť Všeobecnému súdu, aby disponoval vysvetlením normatívneho rámca a kontextu týkajúceho sa trhu, na ktorom by malo byť predmetné opatrenie preskúmané.

23 V dôsledku toho, pokiaľ ide o tento prvý prípad, Komisia nemôže žalobkyni vytýkať, že uviedla odkaz na prílohu A.8.

24 Pokiaľ ide o posledné štyri prípady, ktoré sú tentoraz uvedené v tretej časti „Dôvody zrušenia", treba pripomenúť, že hoci žaloba môže byť v konkrétnych bodoch podopretá a doplnená odkazom na výňatky z dokumentov, ktoré tvoria jej prílohu, prílohy majú výlučne dôkaznú a podpornú povahu (rozsudok Súdu prvého stupňa zo

7. novembra 1997, Cipeke/Komisia, T-84/96, Zb. s. II-2081, bod 34). Prílohy preto nemôžu slúžiť na predkladanie dôvodov, ktoré sú len zhrnujúco opísané v žalobe, a uvádzať výhrady alebo tvrdenia neobsiahnuté v žalobe. Žalobkyňa musí v žalobe uviesť presné výhrady, ku ktorým sa má Všeobecný súd vysloviť, ako aj prinajmenšom stručné zhrnutie právnych a skutkových okolností, na ktorých sú tieto výhrady založené (rozsudok Súdneho dvora z 31. marca 1992, Komisia/Dánsko, C-52/90, Zb. s. I-2187, bod 17; uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, Zb. s. II-523, bod 20, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. januára 2007, France Télécom/Komisia, T-340/03, Zb. s. II-107, bod 167).

25 V prejednávanej veci Všeobecný súd konštatuje, že účelom posledných štyroch odkazov, ako to vyplýva z písomných podaní žalobkyne, je vysvetliť tvrdenia uvádzané na podporu predložených žalobných dôvodov.

26 Rovnako poznámka pod čiarou na strane 57 chce vysvetliť tvrdenie, podľa ktorého „záväzok prejsť na digitálne vysielanie znamená povinnosť pozemných vysielateľov a žalobkyne, ktorá nie je uložená podnikom podnikajúcim na iných vysielacích platformách“.

27 Rovnako poznámka pod čiarou na strane 94 chce vysvetliť tvrdenie, podľa ktorého „príspevok kompenzoval náklady spojené so splnením zákonom špecificky uložených povinností, ktoré sa týkali iba pozemnej platformy“.

28 Okrem toho, pokiaľ ide konkrétne o bod 109, je výslovne uvedené, že „[z prílohy A 8] vyplýva, že vysielatelia v analógovom režime nemali žiadnu výhodu, či už na úrovni frekvencií alebo na úrovni trhu“.

29 Nakoniec, pokiaľ ide o poznámku pod čiarou na strane 115, táto chce vysvetliť tvrdenie, podľa ktorého „predmetné opatrenie je primerané, pretože sa obmedzuje na dodatočné náklady interoperability a interaktivity, ako aj na náklady, ktoré žalobkyňa znášala osobitne, plniac povinnosť, ktorú jej špecificky ukladal zákon“.

30 Z vyššie uvedených pripomienok vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, odkazy na prílohu A.8 v posledných štyroch prípadoch potvrdzujú tvrdenia uvedené v písomných podaniach žalobkyne. Okrem toho Všeobecný súd konštatuje, že vo svojich písomných podaniach žalobkyňa neuviedla žalobný dôvod alebo tvrdenie vo forme zhrnutia, ktoré by následne bolo rozvinuté v prílohe A.8.

31 Preto Komisia nedôvodne tvrdí, že príloha A.8 musí byť považovaná za neprípustnú a nemá byť zohľadnená Všeobecným súdom. Je preto opodstatnené odmietnuť námietku Komisie ako nedôvodnú.

O prípustnosti príloh žaloby nepreložených do jazyka konania

Tvrdenia účastníkov konania

32 Komisia poznamenáva, že viacero príloh žaloby, a to prílohy A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 a A.13, bolo žalobkyňou predložených iba v taliančine, hoci ako to

vyžaduje článok 35 ods. 3 rokovacieho poriadku, mal k nim byť pripojený preklad do jazyka konania.

33 Žalobkyňa na to reaguje tvrdením, že predloží predmetné prílohy žaloby v jazyku konania podľa článku 35 rokovacieho poriadku, pokiaľ ju o to Všeobecný súd požiada.

Posúdenie Všeobecným súdom

34 Článok 35 ods. 3 prvý a tretí pododsek rokovacieho poriadku uvádza toto:

„Jazyk konania sa použije najmä v písomných vyjadreniach a na ústne prednesy účastníkov konania a tiež v priložených listinách a dokumentoch, ako aj v zápisniciach a rozhodnutiach Súdu prvého stupňa.

Každá listina alebo predložený dokument alebo dokument tvoriaci prílohu, vyhotovené v inom jazyku ako v jazyku konania, musia byť preložené do jazyka konania.

Ak sú dokumenty a písomnosti rozsiahle, možno preklad obmedziť na výňatky z nich. Súd prvého stupňa však môže kedykoľvek z vlastného podnetu alebo na žiadosť účastníka konania požadovať podrobnejší alebo úplný preklad."

35 Okrem toho článok 7 ods. 5 druhý pododsek Pokynov pre tajomníka Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 232, 2007, s. 1) uvádza:

„Ak písomnosti alebo dokumenty priložené k vyjadreniu alebo podaniu nie sú predložené spolu s prekladom do jazyka konania a takýto preklad sa ukáže byť nevyhnutným pre riadny priebeh konania, požiada tajomník dotknutého účastníka konania o odstránenie tejto vady."

36 V prejednávanej veci treba hneď na úvod poznamenať, že Komisia výslovne nežiadala, aby Všeobecný súd požadoval od žalobkyne preklad príloh A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 a A.13 do jazyka konania. Komisia sa v skutočnosti prostredníctvom vloženia poznámky pod čiarou na strane 15 vyjadrenia k žalobe obmedzila na uvedenie pripomienky, že predmetné prílohy žaloby boli žalobkyňou podané výlučne v taliančine bez toho, aby k nim bol pripojený preklad do jazyka konania.

37 Okrem toho v rozpore s tým, čo uvádza Komisia, vo vzťahu k cieľu ustanovení rokovacieho poriadku a pokynov pre tajomníka, treba poznamenať, že za absencie žiadosti jedného z účastníkov konania v tomto zmysle tajomníkovi prislúcha pristúpiť k požiadaniu o preklad, iba ak sa ukáže byť nevyhnutným pre riadny priebeh konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 2002, Puente Martín/Komisia, T-29/01, Zb. VS s. I-A-157, II-833, bod 40).

38 V prejednávanej veci za absencie žiadosti v tomto zmysle zo strany účastníkov konania Všeobecný súd nepovažoval za potrebné požiadať o preklad príloh A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 a A.13 do jazyka konania z nasledujúcich dôvodov. Po prvé, pokiaľ ide o prílohy A.1 až A.4, boli oznámené z dôvodu procesných požiadaviek na účel identifikácie účastníkov konania ako aj ich zástupcov. Po druhé, príloha A.7 reprodukuje akt, ktorý je predmetom tejto žaloby o zrušenie. Tento akt, uverejnený v *Úradnom vestníku Európskej únie* po podaní predmetnej žaloby, bol preložený do

všetkých úradných jazykov Únie, medzi nimi aj do jazyka konania v tejto veci. Po tretie, pokiaľ ide o prílohy A.11, A.12 a A.13, tieto reprodukujú relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva. Tieto ustanovenia boli predmetom odôvodnení č. 7, 6 a 10 napadnutého rozhodnutia, v uvedenom poradí, alebo dokonca boli v nich citované *in extenso*, čo umožňuje predpokladať, že autor tohto rozhodnutia môže pochopiť ich obsah.

39 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Komisia žalobkyni nedôvodne vytýka, že nepredložila preklad príloh A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 a A.13 do jazyka konania.

O žalobných dôvodoch

40 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v žalobe uvádza štyri žalobné dôvody založené v uvedenom poradí po prvé na porušení článku 87 ods. 1 ES, po druhé na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetného opatrenia podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES, po tretie na porušení článku 253 ES a po štvrté na porušení článku 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), ako aj zásad legitímnej dôvery a právnej istoty.

41 V priebehu pojednávania žalobkyňa uplatnila žalobný dôvod založený v podstate na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o určenie pôsobnosti článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte na rok 2004.

42 Treba preskúmať prípustnosť tohto posledného uvádzaného žalobného dôvodu a následne sa vysloviť k dôvodnosti štyroch žalobných dôvodov uvedených v štádiu žaloby.

O prípustnosti žalobného dôvodu založeného na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o určenie pôsobnosti článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte na rok 2004

Tvrdenia účastníkov konania

43 Žalobkyňa v priebehu pojednávania výslovne napádala skutočnosť, že podľa článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte na rok 2004 satelitní digitálni vysielatelia boli vylúčení z výhod predmetného opatrenia. V reakcii na otázku položenú Súdom prvého stupňa, vyzývajúcu na upresnenie, v akom štádiu písomného konania žalobkyňa uviedla túto výhradu, žalobkyňa odpovedala odkazom na bod 69 a nasl. a na bod 76 svojej repliky.

44 Po výzve Súdu prvého stupňa v priebehu pojednávania, aby reagovali na toto tvrdenie žalobkyne, Komisia a Sky Italia uviedli, že keďže tento žalobný dôvod bol uvedený oneskorene, musí byť vyhlásený za neprípustný.

Posúdenie Všeobecným súdom

45 Treba pripomenúť, že podľa spojených ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) a článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku, návrh na začatie konania musí obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený, a že uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

46 V prejednávanej veci, ako vyplýva z vyhlásení žalobkyne na pojednávaní, žalobkyňa neuviedla tento žalobný dôvod v žalobe, ale v replike. Okrem toho žalobkyňa neuvádza, že uvedený žalobný dôvod je založený na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

47 Preto podľa ustanovení Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu uvedených v bode 45 vyššie musí byť žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o určenie pôsobnosti článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte z roku 2004, zamietnutý ako neprípustný.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ods. 1 ES

48 Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 87 ods. 1 ES v rozsahu, v akom Komisia prijala záver, že predmetné opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle uvedeného článku. Delí sa na štyri časti, ktoré sa týkajú v uvedenom poradí po prvé pojmu nepriamy príjemca, po druhé neexistencie hospodárskej výhody, po tretie absencie selektívnej povahy predmetného opatrenia a nakoniec, neexistencie narušenia hospodárskej súťaže.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neexistencii hospodárskej výhody

— Tvrdenia účastníkov konania

49 Žalobkyňa sa v prvom rade domnieva, že predmetné opatrenie jej neudelilo žiadnu hospodársku výhodu, ako je vytvorenie obchodnej príležitosti. V napadnutom rozhodnutí totiž Komisia mylne a bez akéhokoľvek dôkazu uviedla, že toto opatrenie umožnilo vysielateľom vyhnúť sa znášaniu nákladov spojených so subvencovaním dekodérov, teda obchodnej praktike, ktorú Komisia mylne kvalifikovala ako expandovanie na trhu. Podľa žalobkyne toto tvrdenie je presné, iba pokiaľ ide o prevádzkovateľov „pay per view“ televízie a to z dôvodu stabilných zmluvných vzťahov, ktoré títo prevádzkovatelia majú so svojimi zákazníkmi predplatiteľmi. Pri neexistencii takéhoto stabilného zmluvného vzťahu vysielatelia pozemnej digitálnej televízie nemali žiadny záujem subvencovať nadobudnutie dekodérov umožňujúcich interoperabilitu. V skutočnosti sa tak vystavovali riziku parazitovania v tom zmysle, že ich konkurenti

by tiež profitovali z príspevku. Predmetné opatrenie skôr malo priniesť osoh spotrebiteľom, ktorí môžu nadobudnúť dekodéry s otvorenou technológiou.

50 Po druhé žalobkyňa uvádza, že predmetné opatrenie jej nedalo žiadnu výhodu v zmysle preniknutia na trh platenej televízie alebo vytvorenia publika. V tejto súvislosti popiera, že predmetné opatrenie jej umožnilo vytvoriť si publikum pre platenú televíziu alebo získať prístup na trh platenej televízie s malými nákladmi. Po prvé sú to kvalita a charakteristiky vysielaných programov a nie cena dekodérov, čo rozhoduje o preferenciách spotrebiteľov. V nadväznosti na to z výhod poskytovaných predmetným opatrením by mal prospech každý pozemný digitálny prevádzkovateľ, dokonca potenciálny. Nakoniec predmetné opatrenie zabezpečuje a garantuje zachovanie všeobecnej a bezplatnej povahy modelu analógovej televízie dostupnej všetkým počas prechodu na digitálnu televíziu.

51 Okrem toho Komisia nezohľadnila investície vynaložené žalobkyňou s cieľom digitalizácie, ale tiež na pokrytie nákladov zavedenia služieb platenej televízie. Žalobkyňa rovnako tvrdí, že z výhod uvádzaných Komisiou mohol mať prospech ktorýkoľvek pozemný digitálny vysielateľ platenej televízie a najmä budúci noví konkurenti na trhu a že tento účinok je inherentný akémukoľvek opatreniu v prospech digitálnej televízie, vrátane najneutrálnejšieho z technologického hľadiska.

52 Po tretie žalobkyňa uvádza, že príspevok zodpovedá dodatočným nákladom na interoperabilné a interaktívne dekodéry, čo navyše Komisia pripustila v odôvodnení č. 85 napadnutého rozhodnutia.

53 Žalobkyňa uvádza, že tvrdenia, ktoré predkladá Sky Italia, týkajúce sa údajných výhod, ktoré využíva, a to „bezrizikový“ prístup na nový trh, komerčná podpora zo strany verejných orgánov a prístup ku kapitálu pri znížených nákladoch, musia byť vyhlásené za neprípustné alebo v každom prípade zamietnuté ako nedôvodné.

54 Komisia podporovaná zo strany Sky Italia navrhuje, aby táto časť žalobného dôvodu bola zamietnutá.

— Posúdenie Všeobecným súdom

55 Na úvod s cieľom vysloviť sa k dôvodnosti druhej časti prvého žalobného dôvodu, ako aj k trom ostatným častiam uvedeného žalobného dôvodu treba skúmať dosah článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte na rok 2004 a článku 1 ods. 211 zákona o štátnom rozpočte na rok 2005, na určenie, či predmetné opatrenie mohlo prinášať výhody tak pozemnej digitálnej platforme, ako aj satelitnej digitálnej platforme.

56 V tejto súvislosti treba konštatovať, že podľa článku 4 ods. 1 prvej vety zákona o štátnom rozpočte na rok 2004, verejný príspevok 150 eur (znížený na 70 eur v zákone o štátnom rozpočte na rok 2005) mal byť vyplatený každému užívateľovi vysielacej služby, ktorý si v príslušnom roku splnil povinnosti týkajúce sa zaplatenia predplatného a ktorý si kúpi alebo prenajme vhodné zariadenie umožňujúce príjem voľne vysielaných televíznych signálov digitálnou pozemnou technológiou a následnú interaktivitu bez nákladov pre užívateľa a pre poskytovateľa obsahov.

57 Vzhľadom na uvedené ustanovenia treba konštatovať, ako to Komisia správne uviedla v odôvodnení č. 7 napadnutého rozhodnutia, že výhoda z predmetného opatrenia bola podmienená splnením viacerých kumulatívnych podmienok, medzi ktorými sa nachádza podmienka kúpy alebo prenajatia prístroja umožňujúceho príjem pozemných digitálnych televíznych signálov.

58 Všeobecný súd navyše poznamenáva, že v bode 122 žaloby žalobkyňa výslovne vytýkala Komisii, že prijala dve rozhodnutia, a to napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie týkajúce sa roka 2006, ktoré si odporujú, pokiaľ ide o zlučiteľnosť predmetného opatrenia a opatrenia uvedeného v zákone o štátnom rozpočte na rok 2006 so spoločným trhom, hoci podľa žalobkyne uvedené opatrenia boli schválené za v podstate zhodných skutkových okolností. Na podporu tohto žalobného dôvodu uvádza, že jediný dôvod, pre ktorý bol záver o nezlučiteľnosti uvedený Komisiou v napadnutom rozhodnutí vyvrátený následne v rozhodnutí týkajúcom sa roku 2006 spočíva v tom, že taliansky zákonodarca zaviedol formulácie smerujúce k špecifickému zahrnutiu satelitných vysielateľov.

59 Z bodu 122 žaloby teda vyplýva, že žalobkyňa nespochybňuje, že zákonodarca nakoniec považoval pri prijatí zákona o štátnom rozpočte na rok 2006 za potrebné výslovne zahrnúť satelitných vysielateľov do ustanovení definujúcich pôsobnosť predmetného opatrenia.

60 Z vyššie uvedených konštatovaní je zrejmé, že z predmetného opatrenia zjavne nemohli mať prospech spotrebitelia, ktorí sa rozhodli kúpiť si alebo prenajať si prístroj umožňujúci výlučne príjem satelitných digitálnych televíznych signálov. Preto uvedené opatrenie nezodpovedá požiadavke technologickej neutrality stanovenej Komisiou, pokiaľ ide o opatrenia pomoci týkajúce sa trhu digitálnej televízie.

61 Na úvod treba poznamenať, že v rozpore s tým, čo uvádza žalobkyňa, otázka, či by vysielatelia nevyhnutne financovali nadobudnutie dekodérov za neexistencie predmetného opatrenia nie je, pokiaľ ide o posúdenie kvalifikácie uvedeného opatrenia ako štátnej pomoci, relevantná.

62 To, čo je v tejto súvislosti rozhodujúce, je, či subvencovanie dekodérov vytvorilo pre pozemných vysielateľov, ako je žalobkyňa, výhodu. V tejto súvislosti treba poznamenať, že v odôvodneniach č. 82 až 95 napadnutého rozhodnutia Komisia podrobne uviedla všetky dôvody, pre ktoré predmetné opatrenie pomoci predstavovalo podľa jej názoru hospodársku výhodu v prospech pozemných vysielateľov. V tejto súvislosti Komisia osobitne a správne poznamenala, že rozšírenie publika predstavuje základnú časť obchodnej činnosti vysielateľov televíznych programov. Okrem toho Všeobecný súd poznamenáva, že Komisia uviedla dôvody, pre ktoré sa správne domnievala, že predmetné opatrenie pomoci na jednej strane podnietilo spotrebiteľov na prechod z analógového systému na pozemný digitálny systém, pričom zároveň obmedzuje náklady, ktoré by museli znášať pozemní digitálni televízni vysielatelia, a na druhej strane umožnilo tým istým vysielateľom konsolidovať svoje existujúce postavenie na trhu v zmysle dobrého mena značky a stabilizácie klientely v porovnaní s novými konkurentmi.

63 Z rovnakého dôvodu treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého pozemní vysielatelia nemali žiadny záujem na subvencovaní dekodérov z dôvodu, že by sa vystavovali riziku parazitovania v tom zmysle, že ich konkurenti by tiež získali prospech z príspevku. V každom prípade skutočnosť, že žalobkyňa zdieľa výhodu vyplývajúcu z príspevku s inými vysielateľmi, nezbavuje predmetné opatrenie jeho povahy zvýhodnenia žalobkyne.

64 Rovnako skutočnosť, že predmetné opatrenie je pre spotrebiteľov veľmi výhodné, keďže prináša ceny sofistikovanejších dekodérov na úrovni cien základných dekodérov,

nemá žiadny vplyv na skutočnosť, že uvedené opatrenie aj tak predstavuje výhodu pre pozemných vysielateľov a prevádzkovateľov káblových sietí.

65 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého sú pri výbere televíznych divákov rozhodujúce charakteristiky vysielaných programov, a nie cena dekodéru, Všeobecný súd zastáva názor, že hoci tieto charakteristiky môžu ovplyvniť výber televíznych divákov, skutočnosťou zostáva, že cena dekodéra predstavuje rozhodujúce kritérium, na ktoré televízny divák prihliada pri svojom výbere. V prejednávanej veci príspevok priznaný priamo spotrebiteľom mal automaticky za následok zníženie nákupnej ceny alebo ceny za prenajatie prístroja umožňujúceho prijatie pozemných televíznych digitálnych signálov. Takéto zníženie ceny pritom môže ovplyvniť výber spotrebiteľov citlivých na náklady.

66 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého predmetné opatrenie zaručuje zachovanie všeobecnej a bezplatnej povahy modelu televízie počas prechodu na digitálny systém, treba poznamenať, že táto okolnosť nemôže spochybniť kvalifikáciu predmetného opatrenia ako štátnej pomoci podľa článku 87 ods. 1 ES. Takáto okolnosť by mohla byť nanajvýš prvkom, ktorý treba zohľadniť pri skúmaní zlučiteľnosti predmetného opatrenia so spoločným trhom v rámci článku 87 ods. 3 ES.

67 Z rovnakého dôvodu treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého príspevok bol namieste, keďže za obvyklých obchodných okolností by dobrovoľne neznášala dodatočné náklady potrebné na nadobudnutie interoperabilných dekodérov.

68 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že bez toho, aby bolo potrebné vysloviť sa k prípustnosti a dôvodnosti tvrdení, ktoré uvádza Sky Italia, Komisia správne konštatovala, že

predmetné opatrenie umožnilo pozemným digitálnym vysielateľom a prevádzkovateľom káblových sietí, medzi ktorých patrí žalobkyňa, získať výhodu v zmysle článku 87 ods. 1 ES v porovnaní so satelitnými vysielateľmi a že v dôsledku toho sa druhá časť prvého žalobného dôvodu musí zamietnuť ako nedôvodná.

O prvej časti prvého žalobného dôvodu týkajúcej sa pojmu nepriamy príjemca

— Tvrdenia účastníkov konania

69 Žalobkyňa uvádza, že Komisia sa nesprávne domnievala, vychádzajúc z rozsudkov Súdneho dvora z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia (C-156/98, Zb. s. I-6857), a z 13. júna 2002, Holandsko/Komisia (C-382/99, Zb. s. I-5163), že predmetné opatrenie, ktorého priamymi príjemcami sú koneční spotrebitelia, prináša výhodu v zmysle článku 87 ods. 1 ES, z ktorej majú nepriamo výhodu určití prevádzkovatelia.

70 Po prvé žalobkyňa uvádza, že tieto dva rozsudky sú v prejednávanej veci irelevantné. Osud nepriamych príjemcov by musel byť iný, ak by priama pomoc bola udelená skôr individuálnym príjemcom, než podnikom. Keďže priami a prví príjemcovia predmetného opatrenia nevykonávajú podnikateľskú činnosť, uvedené opatrenie je od počiatku vylúčené z pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES.

71 Po druhé žalobkyňa uvádza, že dôvod, pre ktorý sa Komisia svojvoľne rozhodla obmedziť pojem nepriami príjemcovia, aby tam zahrnula iba pozemných digitálnych vysielateľov a prevádzkovateľov káblových sietí, ktorí ponúkajú služby platenej televízie, nie je jasný. Tvrdí najmä, že pozemní digitálni vysielatelia a prevádzkovatelia káblových sietí vo všeobecnosti môžu tiež nepriamo profitovať z predmetného opatrenia. Okrem toho žalobkyňa uvádza, že Komisia svojvoľne vylúčila výrobcov dekodérov z kategórie príjemcov predmetného opatrenia.

72 V štádiu repliky žalobkyňa upresnila, že nespochybňuje možnosť, aby štátna pomoc mohla mať nepriamych príjemcov, ale napáda použitie podmienok uplatnenia pojmu nepriamy príjemca v napadnutom rozhodnutí.

73 Komisia po prvé uvádza, že článok 87 ods. 1 ES neobsahuje žiadnu požiadavku týkajúcu sa spôsobu, akým sa má pomoc poskytnúť. Po druhé ustanovenia článku 87 ods. 2 písm. a) ES by boli úplne zbytočné, ak by, ako to tvrdí žalobkyňa, pomoc priznaná v prvom rade spotrebiteľom nemohla nikdy byť považovaná za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Po tretie hľadisku žalobkyne odporuje rozsudok Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, ktorý potvrdil, že priamy príjemca, rovnako ako nepriamy príjemca, môže byť považovaný za príjemcu štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Po štvrté Komisia uvádza, že pokiaľ by sa vychádzalo z odôvodnenia žalobkyne, podľa ktorého pomoc spotrebiteľom nemôže nikdy viesť k štátnej pomoci, pravidlá týkajúce sa štátnej pomoci by mohli byť ľahko obídené, priznávajúc spotrebiteľom príspevky podmienené kúpou špecifických tovarov alebo služieb. Po piate Komisia spochybňuje tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa svojvoľne rozhodla obmedziť pojem nepriami spotrebitelia a zamerať sa výlučne na pozemných vysielateľov a prevádzkovateľov káblových sietí ponúkajúcich služby platenej televízie.

— Posúdenie Všeobecným súdom

74 Medzi účastníkmi konania je nesporné, že z predmetného opatrenia priamo neprofitujú podnikatelia na trhu digitálnej televízie, ako je žalobkyňa.

75 Je však potrebné pripomenúť, že článok 87 ES zakazuje pomoc poskytovanú štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov bez stanovenia, podľa čoho sú priamo alebo nepriamo poskytované výhody týkajúce sa pomoci. Judikatúra teda pripustila, že výhoda poskytnutá priamo niektorým fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré nie sú nevyhnutne podnikmi, môže predstavovať nepriamu výhodu a tým štátnu pomoc pre ostatné fyzické alebo právnické osoby, ktoré sú podnikmi (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. marca 2009, Taliansko/Komisia, T-424/05, neuverejnený v Zbierke, bod 108).

76 Téze žalobkyne, podľa ktorej príspevok poskytnutý spotrebiteľom nemôže byť kvalifikovaný ako štátna pomoc v prospech podnikateľov dodávajúcich spotrebné tovary alebo služby, odporuje tiež článok 87 ods. 2 písm. a) ES, podľa ktorého pomoc sociálnej povahy poskytovaná jednotlivým spotrebiteľom za predpokladu, že sa poskytuje bez diskriminácie vo vzťahu k pôvodu výrobkov, je zlučiteľná so spoločným trhom. Ako to uvádza Komisia, pokiaľ by bolo vyhovené téze žalobkyne, uvedené ustanovenie by bolo zbytočné.

77 Nakoniec, pokiaľ ide o výhradu formulovanú žalobkyňou týkajúcu sa neobjasnenia dôvodov, pre ktoré Komisia obmedzila pojem nepriami príjemcovia na pozemných digitálnych vysielateľov a prevádzkovateľov káblových sietí, ktorí ponúkajú služby platenej televízie, treba ju odmietnuť ako irelevantnú. Za predpokladu, že by, ako to uvádza žalobkyňa, Komisia mala prijať záver, že všetci pozemní digitálni vysielatelia

a prevádzkovatelia káblových sietí môžu nepriamo mať prospech z predmetného opatrenia, treba konštatovať, že to nič nemení na skutočnosti, že ako bolo uvedené v bodoch 55 až 60 vyššie, z predmetného opatrenia nemohli mať prospech satelitní vysielatelia.

78 Z rovnakého dôvodu treba odmietnuť ako irelevantnú výhradu založenú na tom, že Komisia mala svojvoľne vylúčiť výrobcov dekodérov z kategórie príjemcov predmetného opatrenia.

79 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Komisia správne kvalifikovala žalobkyňu ako nepriameho príjemcu predmetného opatrenia. Preto treba zamietnuť prvú časť prvého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na absencii selektívnej povahy predmetného opatrenia

— Tvrdenia účastníkov konania

80 Žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď predmetné opatrenie považovala za selektívne z dôvodu jeho údajne diskriminačnej povahy. Komisia si zmýlila pojem selektívnosť a údajná diskriminácia, takže riadne nepreukázala, že kritérium selektívnosti bolo splnené.

81 Komisia poznamenáva, že toto tvrdenie žalobkyne sa nezakladá na žiadnom dôkaze. Selektívnosť výhody, ktorú predmetné opatrenie udeľuje pozemným digitálnym vysielateľom, ako aj prevádzkovateľom káblových sietí platenej televízie je preukázané

skutočnosťou, že žiadny iný podnik z neho nemal výhodu a najmä nie satelitní vysielatelia. V dôsledku toho je tiež tretia časť prvého žalobného dôvodu nedôvodná.

— Posúdenie Všeobecným súdom

82 Na úvod treba poznamenať, že na pojednávaní v odpovedi na otázku položenú Súdom prvého stupňa, vyzývajúcu na objasnenie tvrdení uvedených na podporu tretej časti prvého žalobného dôvodu, žalobkyňa uviedla, že na rozdiel od selektívnosti, ktorá je základným prvkom na účely kvalifikácie opatrenia ako štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES, diskriminácia sa v uvedenom článku neuvádza. Žalobkyňa dodáva, že Komisia si zmýlila diskrimináciu so selektívnosťou a že pokiaľ tvrdila, že existovala diskriminácia, nebola neutrálna z technologického hľadiska.

83 Je potrebné pripomenúť, že podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku musí žaloba obsahovať predmet konania a stručné zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Podľa judikatúry táto informácia musí byť dostatočne jasná a presná, aby žalovanému umožnila pripraviť svoje vyjadrenie a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe, prípadne aj bez iných dodatočných informácií (rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1996, Asia Motor France a i./Komisia, T-387/94, Zb. s. II-961, bod 106, a z 29. januára 1998, Dubois et Fils/Rada a Komisia, T-113/96, Zb. s. II-125, bod 29). Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti a na to, aby tvrdenie bolo prípustné, je potrebné, aby základné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je založené, vyplývali prinajmenšom stručne, ale súvislo a zrozumiteľne z textu samotnej žaloby (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 25. júla 2000, RJB Mining/Komisia, T-110/98, Zb. s. II-2971, bod 23 a citovanú judikatúru;

rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. apríla 2003, Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services/Komisia, T-195/00, Zb. s. II-1677, bod 26).

84 V prejednávanej veci tvrdenia uvedené žalobkyňou na podporu tretej časti prvého žalobného dôvodu, a to tak v jej písomných podaniach, ako aj počas pojednávania nezodpovedajú požiadavkám jasnosti a presnosti stanoveným v článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku. Žalobkyňa v žiadnom momente nevysvetľuje, v čom skutočnosť, že pomoc sa uplatňuje diskriminačne v tom zmysle, že z nej majú prospech iba určité kategórie podnikov, ako to Všeobecný súd uviedol, pokiaľ ide o predmetné opatrenie, v bodoch 57 a 60 vyššie, neumožňuje prijať záver, že má selektívnu povahu v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

85 Preto treba tretiu časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť ako neprípustnú.

O štvrtej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neexistencii narušenia hospodárskej súťaže

— Tvrdenia účastníkov konania

86 Žalobkyňa v prvom rade uvádza, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že predmetné opatrenie nedovoleným spôsobom narušuje hospodársku súťaž na spoločnom trhu.

87 Po prvé žalobkyňa uvádza, že akýkoľvek satelitný vysielateľ, vrátane Sky Italia, mohol využiť príspevok tým, že ponúkal „hybridné“ dekodéry, teda dekodéry zároveň pozemné aj satelitné. Príspevok teda pokrýval dodatočné náklady spojené so zavedením technológie potrebnej na príjem pozemnej televízie. V každom prípade skutočnosť, že trhové výsledky Sky Italia na predmetnom trhu ostali výborné, preukazuje, že príspevky materiálne neovplyvnili jej situáciu.

88 Po druhé pri posúdení neexistencie narušenia hospodárskej súťaže treba zohľadniť skutočnosť, že sadzba dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) uplatniteľná na platformy satelitného vysielania je výhodnejšia než sadzba uplatniteľná na platformy pozemného vysielania. Predmetné opatrenie teda malo kompenzovať hospodársku výhodu, ktorú satelitným platformám udeľuje uplatnenie zníženej sadzby DPH. Na účely podpory tohto argumentu žalobkyňa odkazuje na sťažnosť týkajúcu sa porušenia práva Spoločenstva a inú sťažnosť týkajúcu sa štátnej pomoci obe podané Komisii 13. marca 2007. Žalobkyňa vyzýva Všeobecný súd, aby zamietol ako neprípustnú námietku neprípustnosti, ktorú podala Sky Italia, pokiaľ ide o tvrdenie založené na daňovej výhode, z ktorej mali prospech satelitní vysielatelia, z dôvodu že samotná Komisia, na strane ktorej ako vedľajší účastník konania vystupuje Sky Italia, túto námietku neuviedla.

89 Po tretie žalobkyňa uvádza, že ukladajúc konkurenčné obmedzenia satelitnej platforme, predmetné opatrenie naopak umožnilo rozvinúť hospodársku súťaž. Okrem toho predmetné opatrenie spotrebiteľom umožnilo využívať za rovnakú cenu dekodéry, ktoré umožňujú prístup k oveľa širšej ponuke. Nakoniec vylúčenie technológií, ktoré sú predmetom vlastníckeho práva, je inherentné cieľu všeobecného záujmu smerujúceho k zvýhodneniu otvorených štandardov a nenarúša hospodársku súťaž. Jediné obmedzenie hospodárskej súťaže medzi satelitnými a pozemnými platformami je obmedzenie v neprospech pozemných vysielateľov z dôvodu rozhodnutia Sky Italia zakázať tretím osobám prístup k jej technológii kódovania.

90 Po štvrté žalobkyňa vytýka Komisii, že prijala dve navzájom si odporujúce rozhodnutia, pokiaľ ide o zlučiteľnosť predmetného opatrenia a opatrenia uvedeného v zákone o štátnom rozpočte na rok 2006 so spoločným trhom, a to napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie týkajúce sa roku 2006, hoci boli prijaté za v podstate porovnateľných skutkových okolností. Na podporu tohto tvrdenia uvádza, že jediný dôvod, pre ktorý bol záver o nezlučiteľnosti uvedený Komisiou v napadnutom rozhodnutí následne v rozhodnutí týkajúcom sa roku 2006 zmenený, spočíva v tom, že taliansky zákonodarca zaviedol formulácie týkajúce sa špecificky satelitných vysielateľov.

91 Po piate v štádiu repliky žalobkyňa, vychádzajúc z rozhodnutia Komisie K(2007) 4286 v konečnom znení z 25. septembra 2007, týkajúceho sa pomoci (N 103/2007) na nadobudnutie digitálnych dekodérov a prispôsobenie antén v provincii Soria (ďalej len „rozhodnutie Soria"), Komisii tiež vytýka, že napadnuté rozhodnutie prijala svojvoľne. Žalobkyňa poznamenáva, že v bode 16 rozhodnutia Soria Komisia vyhlásila predmetné opatrenie za zlučiteľné so spoločným trhom z dôvodu, že bola zachovaná technologická neutralita, lebo „subvencované dekodéry umožňujú príjem signálov vysielaných nielen technológiou pozemnej digitálnej televízie (PDT), ale tiež káblom, satelitom a/alebo Internetom". Podľa žalobkyne opatrenie, ktorého sa týkalo rozhodnutie Soria, uvádzalo, že jeho prínos bol podmienený skutočnosťou, že dekodéry PDT budú interaktívne a interoperabilné, takže budú môcť prijímať tiež signály iných platforiem ako v prejednávanej veci.

92 V druhom rade predmetné opatrenie neporušuje zásadu rovnakého zaobchádzania medzi digitálnymi vysielateľmi. Rozdiel v zaobchádzaní medzi digitálnymi platformami je odôvodnený skutočnosťou, že sa nachádzajú v rozličných situáciách. V každom prípade eventuálne porušenie tejto zásady je objektívne odôvodnené vzhľadom na skutočné charakteristiky dotknutého trhu v predmetnom čase a zavádzanie otvorených štandardov. Podľa žalobkyne satelitná platforma nebola výslovne zahrnutá, pretože neexistovala ponuka tohto typu založená na otvorenom štandarde, ani najmenšia pravdepodobnosť, že takáto ponuka sa objaví počas krátkeho obdobia, keď

bolo predmetné opatrenie uplatňované. Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že trh satelitnej televízie bol charakterizovaný prítomnosťou jedného podniku, a to Sky Italia, ktorý mal reálny monopol, čo dokonca bránilo vstupu na trh. Nakoniec žalobkyňa poznamenáva, že po zmene zavedenej zákonom o štátnom rozpočte z roku 2006 s cieľom umožniť subvencovanie všetkých interoperabilných dekodérov sa Sky Italia nerozhodla pre dekodéry, ktoré by boli schopné využiť príspevok.

93 V treťom rade žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie neodpovedá jasne na otázku, či problém, ktorý spravil predmetné opatrenie nezlučiteľným, bol spojený s technologickou neutralitou alebo s údajným prístupom k predmetnému trhu pri menších nákladoch, čím Komisia porušila zásadu právnej istoty. Na podporu tohto tvrdenia žalobkyňa odkazuje na argumenty uvedené v štvrtom žalobnom dôvode.

94 Komisia, ktorú podporuje Sky Italia, uvádza po prvé, že žalobkyňa nepredložila dôkaz o údajnom zjavnom nesprávnom posúdení, ktorého sa mala dopustiť, keď prijala záver, že predmetné opatrenie narúša hospodársku súťaž, zvýhodňujúc pozemných digitálnych vysielateľov. Po druhé žalobkyňa nedôvodne uvádza, že rozdiel v zaobchádzaní medzi digitálnymi platformami je odôvodnený skutočnosťou, že sa nachádzajú v rozličných situáciách. Žalobkyňa sa tiež nedôvodne odvoláva na skutočnosť, že v čase prijatia predmetného opatrenia neexistovala satelitná ponuka založená na otvorenom štandarde. Po tretie v napadnutom rozhodnutí Komisia vyhlásila predmetné opatrenie za nezlučiteľné z dôvodu, že nerešpektovalo zásadu technologickej neutrality. V dôsledku toho potvrdila svoje nemenné stanovisko, podľa ktorého zlučiteľnosť štátnej pomoci v prospech prechodu na digitálny systém so spoločným trhom je podmienená dodržaním zásady technologickej neutrality.

— Posúdenie Všeobecným súdom

95 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Sky Italia mohla mať z predmetného opatrenia prospech, keď ponúkala „hybridné“ dekodéry, treba poznamenať, že takéto tvrdenie zdôrazňuje selektívnu povahu uvedeného opatrenia. Poskytovanie „hybridných“ dekodérov satelitnými vysielateľmi, ako je Sky Italia, by totiž predpokladalo dodatočné náklady, ktoré by premietnuté do predajných cien spotrebiteľom boli nanajvýš kompenzované predmetným opatrením využitým týmito vysielateľmi. Satelitní vysielatelia by sa teda v porovnaní s pozemnými vysielateľmi a prevádzkovateľmi káblových sietí nachádzali v menej výhodnej situácii, keďže poslední menovaní nemuseli do predajnej ceny dekodérov pre spotrebiteľov využívajúcich predmetné opatrenie premietnuť žiadne dodatočné náklady.

96 Okrem toho skutočnosť, že po zmenách zavedených do zákona o štátnom rozpočte na rok 2006 s cieľom umožniť subvencovať všetky interoperabilné dekodéry Sky Italia neopustila dekodéry s uzavretou technológiou, aby zaviedla dekodéry, ktoré by mohli získať výhody z príspevku, je irelevantné. Ako to uviedla Komisia v odôvodnení č. 110 napadnutého rozhodnutia, nemožno vylúčiť, že ide o stratégiu, ktorá môže závisieť od mnohých faktorov, napríklad od investícií, ktoré spoločnosť realizovala v minulosti, a od rozhodnutí počkať na rozhodnutie Komisie o zlučiteľnosti nového opatrenia.

97 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého zavedenie konkurenčných obmedzení na satelitnú platformu ešte viac rozvinulo hospodársku súťaž, Všeobecný súd konštatuje, že odôvodnením, ktoré ho podopiera, žalobkyňa uznala, že existuje hospodárska súťaž medzi pozemnými a satelitnými platformami a že táto hospodárska súťaž je ovplyvnená predmetným opatrením.

98 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne založené na rozličných okolnostiach, ktoré narúšali hospodársku súťaž v prospech satelitnej platformy, treba konštatovať, že takéto tvrdenia sú irelevantné na účely posúdenia toho, či predmetné opatrenie narúša alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže na predmetnom trhu.

99 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie týkajúce sa roku 2006 boli prijaté za porovnateľných okolností, toto je zjavne nepresné. V skutočnosti, ako to Všeobecný súd konštatoval v bodoch 57 a 60 vyššie, satelitné dekodéry boli vylúčené z výhod podľa predmetného opatrenia. Naopak, ako to vyplýva z bodu 122 žaloby, zákon o štátnom rozpočte na rok 2006 sa uplatňoval tiež na satelitné dekodéry.

100 Po štvrté, pokiaľ ide o argument založený na svojvoľnej povahe napadnutého rozhodnutia vzhľadom na rozhodnutie Soria, podľa ktorého podmienky uplatnenia opatrenia, ktorého sa týkalo rozhodnutie Soria, boli rovnaké ako podmienky v prejednávanej veci, Všeobecný súd zastáva názor, že toto tvrdenie nemôže obstáť.

101 Je pravda, že formulácie, ktoré Komisia uviedla v bode 16 rozhodnutia Soria, tak ako sú citované v bode 91 vyššie, mohli žalobkyňu uviesť do omylu, pokiaľ ide o pôsobnosť opatrenia uvedeného v predmetnom rozhodnutí.

102 Treba však konštatovať, že ako to uvádza Komisia, tak znenie odôvodnenia č. 58 rozhodnutia Soria, ako aj obsah listu oznámeného v prílohe dupliky umožňujú v tejto súvislosti odstrániť akúkoľvek pochybnosť.

103 Ako totiž vyplýva z odôvodnenia č. 58 rozhodnutia Soria, Komisia výslovne konštatovala, že opatrenie uvedené v tomto rozhodnutí spotrebiteľom umožňovalo nadobudnúť akýkoľvek typ dekodéra vďaka príspevku nezávislému od technologickej

platformy, ktorú sa spotrebiteľ rozhodne používať (pozemná, káblová, satelitná alebo širokopásmová internetová). Preto Komisia prijala výslovne záver, že uvedené opatrenie rešpektuje zásadu technologickej neutrality.

104 Okrem toho Všeobecný súd konštatuje, že, ako to uvádza Komisia bez toho, aby jej žalobkyňa odporovala, Komisia pred prijatím rozhodnutia Soria overila, či uvedené opatrenie rešpektuje kritérium technologickej neutrality. Tak z listu uvedeného v prílohe k duplike vyplýva, že v odpovedi na požiadavku Komisie v tomto zmysle španielske orgány listom z 23. júla 2007 výslovne potvrdili, že typ vysielania nepatrí medzi kritériá poskytnutia príspevku, takže bolo „možné subvencovať dekodéry slúžiace pre pozemnú digitálnu televíziu, vysielanie káblom [alebo vysielanie] satelitom…“

105 Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovania treba prijať záver, že na rozdiel od predmetného opatrenia z opatrenia uvedeného v rozhodnutí Soria mohli mať výhodu všetky technológie vysielania digitálnej televízie. Preto keďže skutočnosti, ktoré tvoria podklad napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia Soria, boli zjavne odlišné, žalobkyňa sa nemôže dovolávať porovnania záverov uvedených Komisiou v predmetných rozhodnutiach na to, aby vyvodila záver o svojvoľnej povahe napadnutého rozhodnutia. Preto treba tvrdenie založené na svojvoľnej povahe napadnutého rozhodnutia vzhľadom na rozhodnutie Soria zamietnuť ako nedôvodné.

106 Po piate, pokiaľ ide o tvrdenie založené na absencii porušenia zásady rovnosti zaobchádzania medzi digitálnymi vysielateľmi a skutočnosti, že v každom prípade prípadné porušenie bolo objektívne odôvodnené, treba konštatovať toto.

107 Na jednej strane, čo sa týka tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého satelitná platforma nebola výslovne zahrnutá do pôsobnosti predmetného opatrenia práve preto, lebo neexistovala ponuka tohto typu založená na otvorenom štandarde a ani najmenšia

pravdepodobnosť, že taká ponuka sa objaví počas krátkej doby, keď bolo predmetné opatrenie uplatňované, treba poznamenať, že ako to uvádza Komisia v odôvodnení č. 164 napadnutého rozhodnutia, táto bez toho, aby to žalobkyňa namietala, konštatovala, že Sky Italia začala prechod na technológiu so „zatvorenými" štandardmi v priebehu roku 2004 a v prvých mesiacoch roku 2005. V dôsledku toho Všeobecný súd zastáva názor, že Komisia z toho správne v tom istom odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyvodila, že Sky Italia by sa mohla rozhodnúť inak, ak by sa predmetné opatrenie týkalo aj satelitnej platformy.

108 Na druhej strane, čo sa týka tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého trh satelitnej televízie bol charakterizovaný prítomnosťou jedného podniku, a to Sky Italia, ktorý mal reálny monopol, čo dokonca bránilo vstupu na trh, treba konštatovať, že je irelevantné pre posúdenie, či predmetné opatrenie narúša alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže na predmetnom trhu.

109 Po šieste, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne založené na údajnom porušení zásady právnej istoty Komisiou, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že je zjavne nedôvodné. Z napadnutého rozhodnutia, najmä z jeho odôvodnení č. 104, 135 a 140 výslovne vyplýva, že nezlučiteľnosť predmetného opatrenia je úzko spojená s porušením zásady technologickej neutrality. Okrem toho Všeobecný súd konštatuje bez toho, aby to žalobkyňa napádala, že z odôvodnenia č. 36 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania Komisia vyjadrila svoje pochybnosti, pokiaľ ide o absenciu porušenia zásady technologickej neutrality predmetným opatrením.

110 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že štvrtú časť prvého žalobného dôvodu je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

111 V dôsledku toho vzhľadom na závery uvedené v bodoch 68, 79, 85 a 110 vyššie je potrebné zamietnuť prvý žalobný dôvod v celom jeho rozsahu ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetného opatrenia so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES

O prípustnosti tvrdení uvedených v bodoch 93 až 96 žaloby

— Tvrdenia účastníkov konania

112 Komisia, ktorú podporuje Sky Italia, zastáva názor, že tvrdenia uvedené žalobkyňou v bodoch 93 až 96 žaloby sú nejasné. Žalobkyňa sa obmedzila na všeobecný odkaz na svoju analýzu týkajúcu sa neexistencie pomoci. Navyše zoznam faktorov, ktoré Komisia podľa žalobkyne nezohľadnila, sa týka otázky existencie pomoci a nie otázky jej zlučiteľnosti so spoločným trhom. Okrem toho žalobkyňa nepredkladá žiadne vysvetlenie k uvedeným faktorom a neupresňuje, v akom rozsahu sa tvrdenia týkajú posúdenia, ktoré má byť vykonané podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Z týchto dôvodov musia byť tvrdenia uvádzané žalobkyňou v bodoch 93 až 96 žaloby zamietnuté ako neprípustné.

113 Žalobkyňa uvádza, že hoci sa analýzy odlišujú podľa toho, či ide o otázku existencie pomoci alebo jej zlučiteľnosti, skutočnosťou zostáva, že sú technicky prepojené. V dôsledku toho tvrdenia týkajúce sa pomoci budú podporovať žalobné dôvody na zrušenie týkajúce sa účtovníctva bez toho, aby to ovplyvnilo ich prípustnosť.

— Posúdenie Všeobecným súdom

114 Po prvé, v bodoch 93 až 96 žaloby žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia uplatnenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES. V tejto súvislosti odkazuje na svoju analýzu týkajúcu sa neexistencie pomoci. Navyše uvádza, že v napadnutom rozhodnutí Komisia neanalyzovala hospodársky kontext predmetného opatrenia. Komisia neuviedla v prvom rade, že predmetné opatrenie uvádzalo príspevky na podporu technológie podporovanej Úniou, a to otvorenú technológiu umožňujúcu interoperabilitu a interaktivitu, v druhom rade, že príspevky zodpovedali dodatočným nákladom vzniknutým z dôvodu tejto technológie, v treťom rade, že príspevky boli v súlade s odporúčaniami Únie a v štvrtom rade, že príspevky neudeľovali hospodársku výhodu. Nakoniec Komisia nezohľadnila skutočnosť, že skutočné narušenie hospodárskej súťaže na trhu bolo spôsobené existenciou politiky, ktorá bola v prospech uzavretých štandardov, rozdielov medzi otvorenými štandardmi a uzavretými štandardmi a skutočnosťou, že príspevky kompenzovali náklady spojené so splnením povinností uložených zákonom.

115 Po druhé, výklad uvádzaný v bodoch 93 až 96 žaloby, opakovaný v hlave 3.2 písm. a) „Žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia“, má ďaleko od toho, aby obsahoval tvrdenia určené na podporu druhého žalobného dôvodu smerujúceho k uvedeniu tvrdení uvádzaných na podporu troch častí druhého žalobného dôvodu, ktoré sú uvedené v hlave 3.2 písm. b) „Žalovaná prekročila hranice svojej právomoci posúdenia a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia pri posúdení skutkového stavu a pri posúdení situácie, keď prijala záver, že [predmetné] opatrenie bolo nezlučiteľné so spoločným trhom“.

116 Tak v bode 96 žaloby, ktorý predchádza hlave 3.2 písm. b), žalobkyňa tvrdí, že nevykonaním riadnej analýzy hospodárskeho kontextu sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia predmetného opatrenia, a teda zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že uvedené opatrenie bolo nezlučiteľné so spoločným trhom.

117 Z vyššie uvedených poznámok vyplýva, že námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou, pokiaľ ide o údajné tvrdenia uvedené v bodoch 93 až 96 žaloby, treba zamietnuť.

O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na nesprávnom posúdení týkajúcom sa záveru, podľa ktorého predmetné opatrenie nenapráva zlyhanie trhu

— Tvrdenia účastníkov konania

118 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a nedostatočne študovala dotknutý trh, keď prijala záver, že predmetné opatrenie nebolo zlučiteľné s článkom 87 ods. 3 písm. c) ES, zo štyroch ďalej uvedených dôvodov.

119 Po prvé žalobkyňa spochybňuje záver napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého existencia záväzného dátumu na prechod na digitálny systém robila predmetné opatrenie neprimeraným. Tento záver odporuje nielen stanovisku Komisie v jej skorších rozhodnutiach v oblasti pozemnej digitálnej televízie, ale tiež preukazuje, že Komisia neposudzovala v jej skutočnom rozsahu existenciu zlyhania trhu spojeného s problémom koordinácie medzi podnikateľskými subjektmi na trhu.

120 Po druhé žalobkyňa uvádza, že predmetné opatrenie predstavovalo kompenzáciu za náklady digitalizácie, ktoré spotrebitelia museli znášať pre získanie dekodéra s otvorenou technológiou umožňujúceho interoperabilitu a interaktivitu.

121 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie neuznalo existenciu externalít za zlyhanie trhu. V tejto súvislosti v napadnutom rozhodnutí Komisia svojvoľne a bez akéhokoľvek objektívneho odôvodnenia prijala záver, že pre pozemných vysielateľov je obvyklé subvencovať dekodéry otvorenej technológie a v dôsledku toho znášať náklady parazitovania. Žalobkyňa ale nemala žiadny záujem subvencovať dekodéry v prospech konkurentov, keďže ľahko mohla pokračovať vo využívaní výhod analógového trhu.

122 Okrem toho Komisia nezohľadnila skutočnosť, že predmetné opatrenie nenarúšalo hospodársku súťaž, ale že skôr malo za účinok podnietiť používanie otvorených štandardov a interaktivitu v súlade s odporúčaniami Únie. Navyše odkazujúc na prílohu A.8, žalobkyňa uvádza, že Komisia nepochopila legislatívny kontext a vývoj predmetného trhu. Nakoniec žalobkyňa kritizuje skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí Komisia tiež nezohľadnila náklady spojené s pretrvávajúcou neistotou týkajúcou sa právnej úpravy, pokiaľ ide o prideľovanie frekvencií, a zastáva názor, že Komisia sa dopustila chyby, keď v odôvodnení č. 157 napadnutého rozhodnutia uviedla, že koncesie na analógovú televíziu boli pridelené bez vykonania verejnej súťaže a bez stanovenia dátumu platnosti.

123 Po štvrté žalobkyňa Komisii vytýka, že nebola schopná preukázať, prečo predmetné opatrenie nezvýhodňovalo inováciu, hoci uznáva, že predmetné opatrenie umožnilo znížiť cenu dekodérov ponúkajúcich interaktivitu, upravujúc ju na úroveň ceny základných dekodérov.

124 Komisia uvádza, že argumentácia žalobkyne je zjavne nesprávna a vychádza z „deformovaného“ výkladu napadnutého rozhodnutia. Komisia výslovne pripustila, že predmetné opatrenie môže sledovať cieľ spoločného záujmu, a to prechod na digitálny systém a v tomto kontexte na otvorené a interaktívne štandardy. Navyše skutočnosť, že predmetné opatrenie môže pôsobiť na určité poruchy trhu, nebola kategoricky vylúčená. Napriek tomu žiadna z týchto úvah nemohla odôvodniť vylúčenie satelitnej platformy z pôsobnosti príspevku.

— Posúdenie Všeobecným súdom

125 Žalobkyňa, spochybňujúc posúdenie Komisie, podľa ktorého príspevky na nákup digitálnych dekodérov neboli potrebné na korigovanie problému koordinácie medzi podnikateľskými subjektmi na trhu, pretože uvedený problém bol už vyriešený existenciou záväzného dátumu na prechod na digitálny systém, sa po prvé dovoláva porušenia článku 87 ods. 3 písm. c) ES. Na to, aby bola pomoc zlučiteľná so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) ES, musí sledovať cieľ spoločného záujmu a byť preň potrebná a primeraná k nemu. Cieľom spoločného záujmu údajne sledovaným predmetným opatrením je napraviť zlyhanie trhu, ktoré má najmä povahu problémov koordinácie medzi podnikateľskými subjektmi a ktoré bolo prekážkou rozvoja digitálneho vysielania. Bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či, ako to uvádza žalobkyňa, Komisia v napadnutom rozhodnutí zaujala stanovisko odlišujúce sa od stanoviska, ktoré zaujala v skorších rozhodnutiach v oblasti pozemnej digitálnej televízie, Všeobecný súd konštatuje, že v prejednávanej veci záväzná povaha dátumu stanoveného na prechod na digitálny systém vyriešila problém koordinácie medzi podnikateľskými subjektmi, takže príspevok na nákup digitálnych dekodérov nebol potrebný.

126 Ako to Komisia zdôrazňuje v odôvodnení č. 146 napadnutého rozhodnutia, televízni vysielatelia už prítomní na trhu mali považovať stanovenie zákonnej lehoty na ukončenie vysielania v analógovom systéme za hotovú vec a začať tak rozvoj nových obchodných stratégií. V každom prípade, ako uvádza odôvodnenie č. 147 napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na význam postavenia trhu pozemnej televízie v Taliansku nie je riziko nedosiahnutia kritického počtu spotrebiteľov v dôsledku problémov koordinácie medzi podnikateľskými subjektmi takého rozsahu, aby mu obchodní prevádzkovatelia neboli schopní čeliť. Tvrdenie žalobkyne teda treba zamietnuť.

127 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie založené na skutočnosti, že predmetné opatrenie predstavovalo kompenzáciu pre spotrebiteľov, treba poznamenať, že takéto tvrdenie, ako to zdôrazňuje Komisia v odôvodnení č. 148 napadnutého rozhodnutia, hoci odôvodňuje pomoc poskytnutú spotrebiteľom, neopodstatňuje diskrimináciu medzi pozemnými a satelitnými platformami, keďže nie je potrebné spotrebiteľov nasmerovať na jednu digitálnu platformu, ako je to v prípade tohto opatrenia. Tvrdenie teda musí byť zamietnuté ako nedôvodné.

128 Po tretie tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia v napadnutom rozhodnutí neuznala existenciu externalít ako zlyhanie trhu, je nepresné. V odôvodnení č. 160 napadnutého rozhodnutia totiž Komisia výslovne pripúšťa existenciu externalít, ktoré so sebou prináša prechod na digitálny systém, ako aj problémov parazitovania, ktoré z toho môžu vyplývať. Napriek tomu, ako to zdôrazňuje Komisia v tom istom odôvodnení, takéto okolnosti nemôžu odôvodniť skutočnosť, že predmetné opatrenie je selektívnym spôsobom určené pozemnej televízii a vylučuje satelitnú platformu. V dôsledku toho musí byť tvrdenie zamietnuté ako nedôvodné.

129 Po štvrté tvrdenie žalobkyne založené na skutočnosti, že Komisia nebola schopná preukázať, že predmetné opatrenie nezvýhodňovalo inováciu, musí byť zamietnuté z rovnakých dôvodov. Je pravda, že Komisia v odôvodnení č. 162 napadnutého

rozhodnutia výslovne uznala, že predmetné opatrenie umožnilo, že cena interaktívnych dekodérov sa priblížila cene jednoduchších modelov, ktoré nie sú prispôsobené na interaktívne služby. Napriek tomu, hoci predmetné opatrenie prostredníctvom používania interaktívnych a interoperabilných dekodérov podporuje inováciu, skutočnosťou zostáva, že takáto podpora nemôže odôvodňovať vylúčenie satelitnej platformy z výhod predmetného opatrenia, ako to vyplýva z bodov 57 a 60 vyššie.

130 Zo súhrnu vyššie uvedených úvah vyplýva, že prvá časť druhého žalobného dôvodu musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na nesprávnom závere, podľa ktorého predmetné opatrenie nebolo nástrojom potrebným a ani primeraným na účely nápravy zlyhania trhu

— Tvrdenia účastníkov konania

131 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď prijala záver, že predmetné opatrenie nebolo nástrojom potrebným a primeraným na účel nápravy zlyhania trhu. Pokiaľ ide osobitne o primeranosť opatrenia, žalobkyňa uvádza na jednej strane, že opatrenie sa obmedzilo na dodatočné náklady interoperability a interaktivity, ako aj na náklady, ktoré osobitne znášala, plniac si zákonné povinnosti,

a na druhej strane uvedené opatrenie bolo časovo obmedzené, keďže jeho uplatňovanie skončilo 1. decembra 2005.

132 Komisia uvádza, že tvrdenia žalobkyne musia byť zamietnuté ako nedôvodné, keďže nezohľadňujú zásadu technologickej neutrality.

— Posúdenie Všeobecným súdom

133 Dokonca za predpokladu, že by tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých predmetné opatrenie bolo potrebné a primerané pre nápravu zlyhania trhu, boli presné, skutočnosťou zostáva, že takáto okolnosť nemôže odôvodňovať vylúčenie satelitných vysielateľov z výhod uvedeného opatrenia.

134 Keďže práve absencia technologickej neutrality viedla Komisiu k tomu, že považovala pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom, treba zamietnuť tvrdenia uvedené na podporu druhej časti druhého žalobného dôvodu.

135 Zo súhrnu úvah uvedených vyššie vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 253 ES

Tvrdenia účastníkov konania

136 Žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, a teda že odporuje článku 253 ES, pokiaľ ide o existenciu štátnej pomoci, ako aj o zlučiteľnosť so spoločným trhom.

137 Pokiaľ ide o existenciu pomoci, žalobkyňa Komisii vytýka najmä to, že nevysvetlila skutočný zdroj narušenia, alebo hrozby narušenia hospodárskej súťaže na spoločnom trhu. Na jednej strane Komisia najprv nevykreslila správne dotknutý trh, ani situáciu uvedeného trhu. Na druhej strane Komisia v napadnutom rozhodnutí opomenula skúmať otázku, či narušenie bolo skutočné alebo pravdepodobné. Okrem toho Komisia neodôvodnila príčinu, pre ktorú vylúčila výrobcov dekodérov z kategórie príjemcov predmetného opatrenia. Nakoniec dostatočne neodôvodnila údajné vytvorenie publika, ako aj údajné preniknutie na trh platenej televízie s menšími nákladmi.

138 Pokiaľ ide o analýzu prípadnej zlučiteľnosti predmetného opatrenia so spoločným trhom, napadnuté rozhodnutie neupresňuje, či problémom je, že údajne nebolo rešpektované kritérium technologickej neutrality, alebo či problém spočíva v údajnom preniknutí platenej televízie s menšími nákladmi.

139 Komisia, ktorú podporuje Sky Italia, zastáva názor, že jej rozhodnutie je dostatočne odôvodnené a je v súlade s požiadavkami článku 253 ES.

Posúdenie Všeobecným súdom

140 Najprv treba pripomenúť, že podľa judikatúry je žalobný dôvod založený na porušení článku 253 ES odlišný od žalobného dôvodu založeného na zjavne nesprávnom posúdení. Zatiaľ čo prvý z nich, ktorým sa spochybňuje neexistencia alebo nedostatok odôvodnenia, spočíva v porušení podstatných formálnych náležitostí a predstavuje dôvod týkajúci sa verejného poriadku, ktorý musí súd preskúmať z úradnej povinnosti, druhý z nich, ktorý sa týka zákonnosti rozhodnutia z meritórneho hľadiska, spočíva v porušení právneho pravidla súvisiaceho s uplatňovaním Zmluvy a môže byť preskúmaný súdom len vtedy, ak sa ho žalobca dovoláva. Povinnosť odôvodnenia je teda odlišnou otázkou od otázky dôvodnosti odôvodnenia (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 67).

141 Po druhé podľa ustálenej judikatúry z odôvodnenia musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie spôsobom, ktorý umožní jednak dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia, aby mohli uplatniť svoje práva a overiť, či rozhodnutie je alebo nie je dôvodné, a na druhej strane súdu vykonať preskúmanie jeho zákonnosti (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 140 vyššie, bod 63; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, bod 278, a zo 14. januára 2004, Fleuren Compost/Komisia, T-109/01, Zb. s. II-127, bod 119).

142 Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože odpoveď na otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám článku 253 ES, treba posudzovať nielen vzhľadom na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb. s. I-2481, bod 36; rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. júna 2000, Alzetta a i./Komisia, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až T-607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, Zb. s. II-2319, bod 175, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, už citovaný v bode 141 vyššie, bod 279).

143 Komisia predovšetkým nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré pred ňou uvádzajú dotknuté osoby, ale stačí, aby vyložila skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadný význam (rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júna 1995, Siemens/Komisia, T-459/93, Zb. s. II-1675, bod 31, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, už citovaný v bode 141 vyššie, bod 280). Súdny dvor teda už skôr rozhodol, že Komisia nie je povinná zaujať stanovisko k skutočnostiam, ktoré sú očividne nepodstatné, bezvýznamné alebo zjavne druhoradé (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 140 vyššie, bod 64).

144 Po tretie, uplatnenie povinnosti odôvodnenia na kvalifikáciu opatrenia pomoci vyžaduje, aby sa uviedli dôvody, pre ktoré Komisia usúdila, že dotknuté opatrenie patrí do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES (rozsudok Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, už citovaný v bode 141 vyššie, bod 281).

145 Po štvrté, pokiaľ ide o existenciu narušenia hospodárskej súťaže na spoločnom trhu, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je Komisia povinná uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia aspoň okolnosti, za ktorých sa pomoc poskytla, pokiaľ umožňujú preukázať, že pomoc by mohla mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi a narúšala by alebo by mohla narúšať hospodársku súťaž, nie je však povinná

uskutočniť hospodársku analýzu skutočnej situácie na dotknutých trhoch, trhových podielov podnikov príjemcov pomoci, situácie konkurenčných podnikov a obchodu medzi členskými štátmi. Okrem toho v prípade protiprávne poskytnutej pomoci nie je Komisia povinná preukázať skutočný účinok tejto pomoci na hospodársku súťaž a na obchod medzi členskými štátmi. V opačnom prípade by táto požiadavka viedla k podpore členských štátov, ktoré vyplácajú nezákonnú pomoc, na úkor tých, ktoré pomoc oznamujú ešte v štádiu plánu pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 29. septembra 2000, CETM/Komisia, T-55/99, Zb. s. II-3207, body 100, 102 a 103; z 11. júla 2002, HAMSA/Komisia, T-152/99, Zb. s. II-3049, bod 225, a z 8. júla 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, T-198/01, Zb. s. II-2717, bod 215).

146 Konkrétne postačuje, že Komisia preukáže, že posudzovaná pomoc môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a narušiť alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže bez toho, aby bolo potrebné vymedziť relevantný trh (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. septembra 2006, Taliansko a Wam/Komisia, T-304/04 a T-316/04, neuverejnený v Zbierke, bod 64, a z 11. februára 2009, Iride a Iride Energia/Komisia, T-25/07, Zb. s. II-245, bod 109 a citovanú judikatúru).

147 Práve s ohľadom na túto judikatúru je potrebné preskúmať, či v prejednávanej veci Komisia odôvodnila napadnuté rozhodnutie dostatočne.

148 Pokiaľ ide na prvom mieste o tvrdenie založené na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, týkajúcom sa preukázania narušenia alebo hrozby narušenia hospodárskej súťaže, Všeobecný súd poznamenáva, že v odôvodneniach č. 102 až 114 napadnutého rozhodnutia Komisia preskúmala účinok predmetného opatrenia na hospodársku súťaž a na obchod medzi členskými štátmi.

149 Po prvé, čo sa týka účinku predmetného opatrenia na hospodársku súťaž, treba poznamenať, že v odôvodneniach č. 102 až 111 napadnutého rozhodnutia Komisia skúmala účinok predmetného opatrenia na hospodársku súťaž v súvislosti s vysielateľmi. Komisia tak v odôvodnení č. 105 napadnutého rozhodnutia uviedla, že chcela zachovať svoje stanovisko vyjadrené v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, a to že výhoda poskytnutá vysielateľom a prevádzkovateľom pozemných sietí bola na úkor vysielateľov, ktorí využívajú odlišné platformy.

150 Na účel podpory svojho stanoviska k tejto otázke a tiež preukázania, podľa článku 87 ods. 1 ES, že predmetné opatrenie hrozí narušením hospodárskej súťaže, tým že udeľuje selektívnu výhodu, Komisia v odôvodnení č. 106 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že medzi ponukou platenej pozemnej digitálnej televízie a platenej televízie dostupnej cez satelit existuje určitá miera nahraditeľnosti. Za týchto okolností prijala záver, že „digitálna pozemná platforma, po úspešnom uvedení a zakotvení služieb platenej televízie na trh – aj vďaka príspevkom na dekodéry – bude môcť konkurovať analógovým [obdobným – *neoficiálny preklad*] službám poskytovaným na alternatívnych platformách".

151 Všeobecný súd navyše konštatuje, že v odôvodnení č. 107 napadnutého rozhodnutia Komisia dbala o preukázanie svojho záveru, keď vychádzala z vývoja konštatovaného v iných členských štátoch.

152 Okrem toho v odôvodnení č. 109 napadnutého rozhodnutia Komisia pripomenula, že Autorità garante della concorrenza e del mercato (úrad pre hospodársku súťaž) tiež konštatoval, že vysielateľov používajúcich rozličné druhy platforiem možno považovať za potenciálnych konkurentov na talianskom trhu platenej televízie.

153 Medzi iným v odôvodnení č. 111 napadnutého rozhodnutia Komisia na jednej strane uvádza štúdiu nepriamo potvrdzujúcu, že prístup na trh platenej televízie za nižšie náklady spôsobuje narušenie hospodárskej súťaže, a na druhej strane uvádza, že údaje, ktoré predložila Sky Italia, majú sklon podporiť názor, že na trhu platenej televízie existuje určitý stupeň hospodárskej súťaže.

154 Nakoniec treba poznamenať, že v odôvodnení č. 108 napadnutého rozhodnutia Komisia osobitne trvala na skutočnosti, že predmetné opatrenie bolo poskytnuté v kritickej fáze, a to v čase, keď mnohí diváci analógovej pozemnej televízie musia čeliť prechodu na digitálnu televíziu a môžu si vybrať, či investovať do zariadenia na príjem pozemného alebo satelitného vysielania.

155 Zo súhrnu vyššie uvedených úvah vyplýva, že Komisia neporušila svoju povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide o účinky predmetného opatrenia na hospodársku súťaž.

156 Po druhé, pokiaľ ide o účinok predmetného opatrenia na obchod medzi členskými štátmi, z odôvodnení č. 113 a 114 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia zastávala názor, že trhy vysielacích služieb a sieťových služieb sú otvorené medzinárodnej konkurencii a že keď sa selektívnym spôsobom uprednostňujú určití prevádzkovatelia siete alebo vysielatelia, hospodárska súťaž je narušená v neprospech hospodárskych subjektov, ktorí by mohli pochádzať z iných členských štátov. Komisia teda prijala záver, že predmetné opatrenie má vplyv na obchod medzi členskými štátmi.

157 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 145 a 146 vyššie treba prijať záver, že Komisia riadne odôvodnila napadnuté rozhodnutie, pokiaľ ide o otázku, či predmetné opatrenie môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

158 Navyše za predpokladu, že by žalobkyňa všeobecnejšie namietala porušenie článku 253 ES, pokiaľ ide o kvalifikovanie predmetného opatrenia v napadnutom rozhodnutí Komisiou ako štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES, Všeobecný súd poznamenáva, že v uvedenom rozhodnutí Komisia skúmala splnenie všetkých podmienok uvádzaných týmto ustanovením. V prvom rade v odôvodnení č. 80 napadnutého rozhodnutia Komisia skúmala, či predmetné opatrenie je financované zo štátnych zdrojov. V druhom rade v odôvodneniach č. 81 až 101 napadnutého rozhodnutia Komisia skúmala, či predmetné opatrenie ponúka príjemcom selektívnu výhodu. V treťom rade v odôvodneniach č. 102 až 112 napadnutého rozhodnutia Komisia určila, či predmetné opatrenie narúša alebo hrozí narušiť hospodársku súťaž. Nakoniec v štvrtom rade v odôvodneniach č. 113 a 114 napadnutého rozhodnutia Komisia vyhodnotila, či predmetné opatrenie mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

159 Na druhom mieste žalobkyňa Komisii vytýka, že v napadnutom rozhodnutí neupresnila, či dôvod, pre ktorý vyhlásila predmetné opatrenie za nezlučiteľné so spoločným trhom, bol spojený s nerešpektovaním kritéria technologickej neutrality alebo s údajným preniknutím platenej televízie s menšími nákladmi. V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že ako to už Všeobecný súd už konštatoval v bode 109 vyššie, z napadnutého rozhodnutia, najmä z jeho odôvodnení č. 104, 135 a 140 výslovne vyplýva, že nezlučiteľnosť predmetného opatrenia je úzko spojená s porušením zásady technologickej neutrality a že v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania Komisia vyjadrila svoje pochybnosti, pokiaľ ide o užitočnosť porušenia zásady technologickej neutrality predmetným opatrením. Preto aj toto tvrdenie treba zamietnuť ako nedôvodné.

160 Na treťom mieste, pokiaľ ide o situáciu výrobcov dekodérov, Komisia odôvodnila napadnuté rozhodnutie z právneho hľadiska dostatočne. Pokiaľ ide o existenciu pomoci, v odôvodneniach č. 120 až 123 napadnutého rozhodnutia Komisia po tom, čo pripomenula pochybnosti, ktoré mala pri začatí konania vo veci formálneho zisťovania, konštatovala, že nebolo možné úplne vylúčiť existenciu narušenia hospodárskej súťaže na úrovni výrobcov dekodérov. Dodala však, že predmetné opatrenie, pokiaľ ide o výrobcov dekodérov, bolo v každom prípade zlučiteľné so spoločným trhom.

V tejto súvislosti v odôvodnení č. 168 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že predmetné opatrenie musí byť považované za potrebné a primerané na dosiahnutie cieľov spoločného záujmu, keďže z neho môžu mať prospech všetci výrobcovia dekodérov, vrátene výrobcov v iných členských štátoch.

161 Preto treba prijať záver, že Komisia riadne odôvodnila napadnuté rozhodnutie, keď konštatovala, že predmetné opatrenie na jednej strane patrí do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES a na druhej strane je zlučiteľné so Zmluvou ES.

162 Zo súhrnu vyššie uvedených úvah vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je v súlade s požiadavkami článku 253 ES. V dôsledku toho treba tretí žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 14 nariadenia č. 659/1999, ako aj zásad legitímnej dôvery a právnej istoty

Tvrdenia účastníkov konania

163 Žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 14 nariadenia č. 659/1999 v rozsahu, v akom tento článok stanovuje, že Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva.

164 Napadnuté rozhodnutie v prvom rade porušuje zásadu legitímnej dôvery z dôvodu, že výnimočné okolnosti žalobkyňu navádzali k domnienke, že predmetné opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc.

165 V tejto súvislosti žalobkyňa uvádza, že sa po prvé legitímne domnievala, že predmetné opatrenie je v súlade s politikou podpory digitálneho systému, ktorú vedie Komisia, keďže Komisia v bode 3.4.2 svojho oznámenia KOM(2004) 541 v konečnom znení z 30. júla 2004 o interoperabilite služieb digitálnej interaktívnej televízie (ďalej len „oznámenie"), uviedla, že priame príspevky spotrebiteľom predstavujú opatrenie, prostredníctvom ktorého členské štáty môžu podnietiť nákup dekodérov umožňujúcich interaktivitu a interoperabilitu, o to viac, že toto oznámenie obsahovalo výslovný odkaz na talianske príspevky.

166 Po druhé, keďže pojem nepriami príjemcovia štátnej pomoci ešte nebol v judikatúre jasne definovaný, nie je možné legitímne očakávať, že by si obozretný podnikateľský subjekt bol vedomý, že pomoc určená pre spotrebiteľov z neho urobí nielen nepriameho príjemcu tejto pomoci, ale aj jej jediného príjemcu s výnimkou iného potenciálneho nepriameho príjemcu pomoci. Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že všetci ostatní potenciálni príjemcovia pomoci mali byť tiež považovaní za nepriamych príjemcov pomoci so všetkým, čo z toho vyplýva, pokiaľ ide o vrátenie pomoci.

167 V druhom rade napadnuté rozhodnutie porušuje tiež zásadu právnej istoty z dôvodu, že metóda výpočtu navrhovaná v odôvodneniach č. 191 až 205 napadnutého rozhodnutia a smerujúca ku kvantifikácii sumy pomoci, ktorá sa má vrátiť, nie je ani účinná, ani prehľadná, ani primeraná. Po prvé je ťažké, až nemožné určiť presnú hodnotu jedného z parametrov tejto metódy a to počet dodatočných divákov, ktorých

k ponuke platenej televízie pritiahlo iba prijatie predmetného opatrenia. V tejto súvislosti Komisia nepreukázala, že klienti si kúpili subvencované dekodéry, aby mali prístup k službám platenej televízie. Po druhé kvantifikácia pomoci, ako aj úrokov z tejto pomoci je mimoriadne zložito vyčísliteľná. V tejto súvislosti Komisia mala aspoň skúmať navrhovaný model a možno vykonať porovnanie s inými možnými modelmi o to viac, že žiadny z účastníkov konania nebol schopný kvantifikovať údajnú pomoc takým alebo iným spôsobom.

168 Komisia, ktorú v konaní podporuje Sky Italia, zastáva názor, že tvrdenia, ktoré uvádza žalobkyňa k metóde kvantifikácie pomoci, patria skôr do oblasti výkonu napadnutého rozhodnutia než do oblasti jeho zákonnosti. V dôsledku toho by mali byť zamietnuté ako neprípustné. Okrem toho napadnuté rozhodnutie rešpektovalo všeobecné zásady práva Spoločenstva, a to zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty. Preto v súlade s článkom 14 nariadenia č. 659/1999 bola Komisia povinná nariadiť vrátenie predmetnej pomoci.

Posúdenie Všeobecným súdom

169 Na úvod treba pripomenúť, že zrušenie protiprávnej pomoci formou jej vrátenia je logický dôsledok konštatovania jej protiprávnosti. Povinnosť štátu zrušiť pomoc, ktorú Komisia považuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom, má za cieľ nastolenie pôvodného stavu [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. augusta 2003, P & O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya/Komisia, T-116/01 a T-118/01, Zb. s. II-2957, bod 223 a tam citovanú judikatúru] tým, že príjemca stratí výhodu,

ktorú skutočne mal v porovnaní s jeho konkurentmi (pozri rozsudky Súdneho dvora zo 7. marca 2002, Taliansko/Komisia, C-310/99, Zb. s. I-2289, bod 99, a z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, Zb. s. I-3925, bod 75 a tam citovanú judikatúru).

170 V nadväznosti na to treba poznamenať, že podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, ak sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že dotknutý členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od jej príjemcu. To isté ustanovenie však uvádza, že Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva.

171 V prejednávanej veci žalobkyňa uvádza, že vymáhanie pomoci odporuje na jednej strane zásade ochrany legitímnej dôvery a na druhej strane zásade právnej istoty.

172 Na prvom mieste, pokiaľ ide o údajné porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry právo domáhať sa ochrany legitímnej dôvery, ktorá predstavuje jednu zo základných zásad, sa vzťahuje na každého jednotlivca nachádzajúceho sa v situácii, z ktorej vyplýva, že správny orgán tým, že mu poskytol presné uistenia, vyvolal u neho dôvodnú nádej. Bez ohľadu na formu oznámenia sú takýmito uisteniami informácie, ktoré sú presné, zhodujúce sa, neviažuce sa na splnenie žiadnej podmienky a ktoré pochádzajú z oprávnených a dôveryhodných zdrojov (rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. júla 1998, Mellett/Súdny dvor, T-66/96 a T-221/97, Zb. VS s. I-A-449, II-1305, body 104 a 107). Na druhej strane sa však nikto nemôže odvolávať na porušenie tejto zásady, pokiaľ neexistujú presné uistenia, ktoré mu mal poskytnúť správny orgán (rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. januára 2000, Mehibas Dordtselaan/Komisia, T-290/97, Zb. s. II-15, bod 59, a z 19. marca 2003, Innova Privat-Akademie/Komisia, T-273/01, Zb. s. II-1093, bod 26).

173 Treba pripomenúť, že v oblasti štátnej pomoci je ustálenou judikatúrou, že vzhľadom na imperatívnu povahu kontroly pomoci vykonávanej Komisiou podľa článku 88 ES podniky, ktoré sú príjemcami pomoci, môžu mať legitímnu dôveru v zákonnosť pomoci v zásade len vtedy, ak bol pri jej poskytnutí dodržaný stanovený postup. Obozretne konajúci hospodársky subjekt musí byť totiž za normálnych okolností schopný ubezpečiť sa, že tento postup bol dodržaný, aj keď protiprávnosť rozhodnutia o priznaní pomoci možno pripisovať dotknutému členskému štátu v rozsahu, v akom sa jeho zrušenie zdá v rozpore so zásadou dobrej viery (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, Taliansko a Brandt Italia/Komisia, T-239/04 a T-323/04, Zb. s. II-3265, bod 154 a tam citovanú judikatúru).

174 Žalobkyňa však uvádza, že v prejednávanej veci jej legitímnu dôveru v zákonnú povahu predmetného opatrenia založili dve mimoriadne okolnosti.

175 Po prvé žalobkyňa sa dovoláva bodu 3.4.2 oznámenia, ktorý výslovne odkazuje na predmetné opatrenie a uvádza, že členské štáty môžu udeliť príspevky na spotrebu.

176 V rozpore s tým, čo uvádza žalobkyňa, zmienka uvádzaná v bode 3.4.2 oznámenia nepredstavuje ubezpečenie zo strany Komisie týkajúce sa zákonnosti predmetného opatrenia. Práve naopak, keďže Komisia v uvedenom bode výslovne uvádza, že „tieto dotácie pre spotrebiteľov musia byť technologicky neutrálne a musia byť ohlásené a vyhovovať pravidlám štátnej pomoci“, oznámenie nemohlo u obozretného podnikateľského subjektu založiť dôvodné očakávania, pokiaľ ide o zlučiteľnosť predmetného opatrenia s pravidlami uplatniteľnými na štátnu pomoc. Obozretný podnikateľský subjekt mal vedieť nielen to, že predmetné opatrenie nebolo neutrálne z technologického hľadiska, ale aj to, že nebolo oznámené Komisii a nebolo schválené.

177 Po druhé tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého nepriama forma pomoci predstavuje tiež mimoriadnu okolnosť, ktorá mohla založiť legitímnu dôveru, musí byť rovnako zamietnuté. Ako každý obozretný podnikateľský subjekt žalobkyňa mala vedieť, že nepriama povaha pomoci nemá žiadny vplyv na jej vymáhanie. V tejto súvislosti treba najmä zdôrazniť, že v rozpore s tvrdeniami žalobkyne pomoc spotrebiteľom je, ako vyplýva z článku 87 ods. 2 písm. a) Zmluvy ES, zaužívaná forma pomoci, ktorá musí byť oznámená a povolená ako všetky iné formy pomoci, ktorých potenciálni príjemcovia sú nepriami.

178 Treba teda odmietnuť tvrdenie založené na porušení zásady legitímnej dôvery ako nedôvodné.

179 Na druhom mieste, pokiaľ ide o údajné porušenie zásady právnej istoty, treba poznamenať, že uvedená zásada vyžaduje, aby právne pravidlá boli jasné a presné, a smeruje k zabezpečeniu predvídateľnosti situácií a právnych vzťahov v pôsobnosti práva Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 2005, Írsko/Komisia, C-199/03, Zb. s. I-8027, bod 69).

180 Táto zásada je údajne porušená, lebo na jednej strane je ťažké až nemožné určiť presnú hodnotu jedného z parametrov metódy výpočtu uvedenej v napadnutom rozhodnutí, a to počet dodatočných divákov, ktorých predmetné opatrenie upútalo na ponuku platenej televízie, a na druhej strane kvantifikácia pomoci a úrokov by bola mimoriadne náročná.

181 Napriek tomu treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou žiadne ustanovenie nevyžaduje, aby Komisia, keď nariaďuje vrátenie pomoci, ktorá bola vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom, stanovila presnú výšku pomoci, ktorá má byť vrátená. Stačí totiž, ak rozhodnutie Komisie obsahuje údaje umožňujúce osobe, ktorej je určené, túto výšku určiť bez neprimeraných ťažkostí (rozsudky Súdneho dvora z 12. mája 2005, Komisia/Grécko, C-415/03, Zb. s. I-3875, bod 39; z 18. októbra 2007,

Komisia/Francúzsko, C-441/06, Zb. s. I-8887, bod 29, a zo 14. februára 2008, Komisia/Grécko, C-419/06, neuverejnený v Zbierke, bod 44).

182 Okrem toho, rovnako podľa ustálenej judikatúry, v prípade neexistencie príslušnej právnej úpravy sa pomoc vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom musí vymáhať v súlade s pravidlami stanovenými vnútroštátnym právom. Len vnútroštátny súd môže posúdiť okolnosti týkajúce sa tohto výkonu [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. mája 2006, Kuwait Petroleum (Nederland)/Komisia, T-354/99, Zb. s. II-1475, bod 68 a tam citovanú judikatúru].

183 Nakoniec treba dodať, že povinnosť členského štátu vypočítať presnú sumu vymáhanej pomoci je súčasťou širšieho rámca povinnosti lojálnej spolupráce, ktorá vzájomne zaväzuje Komisiu a členské štáty pri vykonávaní pravidiel Zmluvy v oblasti štátnej pomoci (rozsudok Holandsko/Komisia, už citovaný v bode 69 vyššie, bod 91).

184 Z judikatúry uvedenej v bodoch 181 až 183 vyššie vyplýva, že vnútroštátnemu súdu, ak mu bude vec predložená, prislúcha vysloviť sa k výške štátnej pomoci, ktorej vymáhanie bolo nariadené Komisiou, prípadne po predložení prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru.

185 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne založené na údajnom porušení zásady právnej istoty musí byť zamietnuté ako nedôvodné.

186 Zo záverov uvedených v bodoch 178 a 185 vyššie vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

187 Keďže žiadny zo žalobných dôvodov uvedených na podporu tejto žaloby nebol dôvodný, treba na záver zamietnuť žalobu v celom jej rozsahu.

O trovách

188 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie a Sky Italia.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Mediaset SpA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii a Sky Italia Srl.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. júna 2010.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 2349

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 2354

O prípustnosti prílohy A.8 žaloby ..... II - 2355

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2355

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2356

O prípustnosti príloh žaloby nepreložených do jazyka konania ..... II - 2358

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2358

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2359

O žalobných dôvodoch ..... II - 2361

O prípustnosti žalobného dôvodu založeného na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o určenie pôsobnosti článku 4 ods. 1 zákona o štátnom rozpočte na rok 2004 ..... II - 2362

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2362

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2363

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 87 ods. 1 ES ..... II - 2364

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neexistencii hospodárskej výhody ..... II - 2364

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2364

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2366

O prvej časti prvého žalobného dôvodu týkajúcej sa pojmu nepriamy príjemca .... II - 2370

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2370

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2372

O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na absencii selektívnej povahy predmetného opatrenia ..... II - 2373

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2373

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2374

O štvrtej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neexistencii narušenia hospodárskej súťaže ..... II - 2375

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2375

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2379

O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a zjavne nesprávnom právnom posúdení pri posudzovaní zlučiteľnosti predmetného opatrenia so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES ..... II - 2383

O prípustnosti tvrdení uvedených v bodoch 93 až 96 žaloby ..... II - 2383

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2383

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2384

O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na nesprávnom posúdení týkajúcom sa záveru, podľa ktorého predmetné opatrenie nenapráva zlyhanie trhu ..... II - 2385

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2385

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2387

O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na nesprávnom závere, podľa ktorého predmetné opatrenie nebolo nástrojom potrebným a ani primeraným na účely nápravy zlyhania trhu ..... II - 2389

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2389

— Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2390

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 253 ES ..... II - 2391

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2391

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2392

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 14 nariadenia č. 659/1999, ako aj zásad legitímnej dôvery a právnej istoty ..... II - 2398

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 2398

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 2400

O trovách ..... II - 2405